

ЗАПОБІГАННЯ ТА БОРОТЬБА З НАСИЛЬСТВОМ ЩОДО ЖІНОК ТА ДОМАШНІМ НАСИЛЬСТВОМ В УКРАЇНІ

РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ПЕРЕЛІКУ МІНІМАЛЬНИХ
СПІЛЬНИХ КАТЕГОРІЙ ДАНИХ, НЕОБХІДНИХ ДЛЯ
ЗБИРАННЯ КОМПЛЕКСНОЇ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ВИПАДКИ
НАСИЛЬСТВА ЩОДО ЖІНОК ТА ДОМАШНЬОГО
НАСИЛЬСТВА В УКРАЇНІ:
ВИСНОВКИ МІЖВІДОМЧОЇ
РОБОЧОЇ ГРУПИ З ПИТАНЬ ЗБИРАННЯ ДАНИХ

Документ підготовлено
за результатами роботи міжвідомчої
робочої групи Стамбульської конвенції з
питань збирання даних у сфері насильства
щодо жінок та домашнього насильства
(стаття 11 Стамбульської конвенції)
за сприяння проекту Ради Європи

Травень 2016

Учасники міжвідомчої робочої групи Стамбульської конвенції з питань вдосконалення статистичної звітності у сфері насильства щодо жінок та домашнього насильства:

Ольга Кармазіна – заступник директора департаменту статистики послуг Державної служби статистики України

Наталія Федорович – директор Департаменту сімейної, гендерної політики та протидії торгівлі людьми Міністерства соціальної політики України

Наталія Собкалова – головний спеціаліст Департаменту сімейної, гендерної політики та протидії торгівлі людьми Міністерства соціальної політики України

Аксана Філіпішина – представник Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, начальник управління з питань дотримання прав дитини, недискримінації та гендерної рівності

Мирослава Дігтяр – завідувач сектору з питань гендерної рівності Управління з питань дотримання прав дитини, недискримінації та гендерної рівності Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини

Антоніна Поліщук – заступник начальника управління, начальник відділу судової статистики та діловодства Державної судової адміністрації України

Юрій Лубенський – начальник управління департаменту превентивної діяльності Національної поліції України

Андрій Лабунь – заступник начальника управління департаменту превентивної діяльності Національної поліції України

Леся Колодій – заступник начальника відділу організації та ведення Єдиного реєстру досудових розслідувань та статистичної інформації Генеральної прокуратури України

Тетяна Таран – суддя Судової палати у кримінальних справах у відставці, Верховний Суд України

ЗМІСТ

I. ВСТУП	4
II. Висновки Міжвідомчої робочої групи з питань збирання даних	5
III. Рекомендований перелік мінімальних спільних категорій, потрібних для збору комплексних даних про випадки насильства щодо жінок та домашнього насильства	7
IV. Міркування робочої групи щодо проекту Закону «Про запобігання та протидію домашньому насильству»	12
ДОДАТОК I	14
ДОДАТОК II: ПРОЕКТ 1 (РОЗРОБЛЕНО ВІДПОВІДНО ДО ЧИННОГО ЗАКОНОДАВСТВА)	19
ДОДАТОК III: ПРОЕКТ 2 (У РАЗІ ВНЕСЕННЯ ЗМІН У ЗАКОНОДАВСТВО)	25

I. ВСТУП

Цей Звіт є результатом спільної роботи, засідань та плідних обговорень учасників міжвідомчої робочої групи Стамбульської конвенції з питань збирання даних про насильство щодо жінок та домашнє насильство (стаття 11 Стамбульської конвенції) (далі – робоча група). Створення робочої групи було ініційовано на початку 2014 року Проектом Ради Європи «Запобігання та боротьба з насильством щодо жінок та домашнім насильством в Україні» (далі – Проект), який фінансується Шведським агентством із міжнародного розвитку (SIDA). До складу робочої групи ввійшли представники державних органів, які забезпечують збір даних про випадки насильства щодо жінок та домашнього насильства в Україні: представники Державної служби статистики України, Міністерства соціальної політики, Міністерства внутрішніх справ і Генеральної прокуратури. Також були присутні представники Верховного суду, Державної судової адміністрації та Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Основою для обговорення став звіт проекту Ради Європи про оцінку наявної ситуації, пов'язаної зі збиранням, аналізом і розповсюдженням потрібної інформації (з урахуванням вимог Стамбульської конвенції) в Україні: Звіт «**Існуюча система збирання аналізу даних про насильство щодо жінок і насильство в сім'ї в Україні**». У ньому описано поточні практики збирання й аналізу інформації, пов'язаної з насильством щодо жінок і домашнім насильством, отримані від: 1) правоохоронних органів (Міністерства внутрішніх справ, Генеральної прокуратури, Державної судової адміністрації); 2) державних і неурядових установ, що допомагають жертвам домашнього насильства. Він також містить приклади випадкового опитування населення щодо питань гендерного та домашнього насильства, яке проводилося в Україні. Звіт також визначає проблеми, пов'язані з висвітленням інформації про насильство щодо жінок і домашнє насильство, які сьогодні дуже важливі в Україні.

Протягом декількох засідань робочої групи у 2014 та 2015 роках відповідні державні органи влади отримали можливість проаналізувати різні джерела даних і форми звітності, що використовуються для збирання даних про насильство щодо жінок і домашнє насильство в Україні. Вони також виявили основні недоліки в українській системі.

Крім того, делегація членів робочої групи (представники української влади й експерти) взяла участь у навчальному візиті до Іспанії в липні 2015 року з метою вивчення іспанської системи збирання даних про випадки, пов'язані з насильством щодо жінок, у тому числі домашнім насильством і насильством щодо дітей.

Найкращі міжнародні практики, а також проблеми української системи збору даних у сфері насильства щодо жінок та домашнього насильства широко обговорювалися на Міжнародній конференції «Збирання даних у сфері насильства щодо жінок і домашнього насильства: рух назустріч вимогам Стамбульської конвенції», яка була організована у співпраці з Міністерством соціальної політики України в Києві 3–4 вересня 2015 р.

У результаті діяльності робочої групи, організованої в межах Проекту, поточний звіт містить спільні рекомендації щодо мінімальних спільних категорій даних, потрібних для збирання комплексної адміністративної інформації щодо випадків насильства щодо жінок і домашнього насильства в країні, а також окремі пропозиції щодо вдосконалення чинної системи збору даних, зокрема щодо впровадження рекомендацій, що містяться у звіті «Існуюча система збирання та аналізу даних про насильство щодо жінок і насильство в сім'ї в Україні». Уся документація доступна на веб-сайті проекту: <http://www.coe.int/fr/web/stopviolence-against-women-ukraine/home>.

Учасники робочої групи опинилися в складній ситуації через продовження процесу вдосконалення національного законодавства у сфері запобігання та протидії домашньому насильству та насильству щодо жінок у зв'язку з підготовкою до ратифікації Стамбульської конвенції, ще одним важливим компонентом Проекту Ради Європи. Вони були змушені балансувати між чинною системою статистичної звітності та перспективами її розвитку відповідно до законодавчих змін, які можуть бути прийняті.

Цей звіт спрямований на зміцнення потенціалу державних інституцій у сфері досліджень, а також збирання й аналізу даних про випадки насильства щодо жінок та домашнього насильства. Це результат роботи, аналізу й відданості всіх членів робочої групи.

II. Висновки Міжвідомчої робочої групи з питань збирання даних

- ▶ Члени робочої групи погоджуються, що комплексна робота, пов'язана зі збиранням даних і опитуваннями, є надійною **основою для державного планування, розробки ефективної політики та виділення належних ресурсів** для запобігання насильству щодо жінок і домашньому насильству.
- ▶ В Україні дуже важливою умовою для вдосконалення системи реєстрації випадків домашнього насильства є **внесення змін до чинного законодавства**, як-от про запобігання домашньому насильству щодо розподілу законодавчих функцій, пов'язаних із реєстрацією випадків органами, що відповідають за запобігання та боротьбу з насильством.
- ▶ Учасники робочої групи вважають, що **органи державної статистики** повинні мати провідну роль у впровадженні нових форм адміністративних даних, покращенні наявних адміністративних даних і координації збору адміністративних даних.
- ▶ Члени робочої групи з питань збору даних вважають, що **збирання даних потрібно здійснювати з розбивкою за статтю та віком жертви та кривдника, видом насильства, а також типом відносин між кривдником і жертвою**. Це мінімальні вимоги до збирання даних, а інформація про ці категорії має бути зареєстрована в правоохоронних органах, що працюють з фактами насильства щодо жінок та домашнього насильства. В Україні зараз не існує такої інформації.

Існує проблема із системами даних, які використовують судові органи. Прокурори та суди не вирізняють випадки домашнього насильства з-поміж інших проявів насильства. Випадки класифіковано відповідно до типів злочинів, визначених Кримінальним кодексом. Як наслідок, у системах даних прокурорів і судів випадки домашнього насильства не відокремлюють. У зв'язку з цим робоча група з питань збору даних вважає, що найкраще **зробити домашнє насильство окремим кримінальним злочином**.

- ▶ Відсутність інформації про судові розгляди ймовірної дискримінації щодо жінок та їхні результати в суді **не дають можливості адекватно оцінювати реакцію судових органів на факти насильства**, а отже, прогнозувати динаміку таких злочинів надалі.
- ▶ **Неможливо порівнювати два масиви даних про потерпілих жінок:** (1) інформацію про осіб, які постраждали від злочинів (згідно з адміністративними даними МВС України, після листопада 2012 р. – даними Генеральної прокуратури України) і (2) інформацію про потерпілих від злочинних дій за результатами розгляду в судах кримінальних справ (згідно з процедурами звітування ДСА). Ці форми мають різні процедури класифікації та звітування, через що важко простежити тенденції кримінальних справ, у яких жертви постраждали від насильства.

Ще одна проблема полягає в тому, що органи кримінальної юрисдикції (**органи прокуратури й судові органи**) зазвичай не ведуть статистики щодо жертв злочинів або стосунків між жертвою та кривдником. Тому зазвичай нема жодної інформації, що могла б дозволити описати випадки домашнього насильства щодо жінок із боку їхніх партнерів або колишніх партнерів. Таким чином, робоча група вважає за **доцільне оновити та схвалити наявні форми** у передбачений чинним законодавством спосіб.

- ▶ Щодо сфери охорони здоров'я, то лікарі та медпрацівники не вважають своїм обов'язком дізнаватися, чи став пацієнт жертвою домашнього насильства. Їхнє завдання полягає передусім у тому, щоб надавати допомогу в разі травм, а не з'ясовувати що стало їхньою причиною. Труднощі із визначенням проблеми – одна з причин незадовільної реєстрації даних у системі охорони здоров'я. У зв'язку з цим робоча група вважає, що в міжнародній класифікації хвороб і причин смерті (яка зараз у процесі розгляду та передбачає виділення «**домашнього насильства**» **окремою категорією**) може використовуватися, щоб визначити різні типи насильства й **може вирішити проблему щодо налагодження обліку в органах охорони здоров'я**.
- ▶ Стосовно **центрів медичної та соціальної реабілітації** жертв насильства в сім'ї, вони не забезпечують Міністерство охорони здоров'я України інформацією про показники своєї

роботи. У зв'язку з цим робоча група вважає, що для **регулювання звітів** цих центрів потрібні відповідні законодавчі зміни.

- ▶ До 2008 року включно здійснювався збір статистичної інформації за формою адміністративних даних № 1-ЦСССДМ «**Звіт про діяльність центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді**», де, крім показників мережі центрів розподілу клієнтів за статтю та віком, відображалась інформація щодо розподілу наданих соціальних послуг за типом ужитих заходів (за видами послуг, у тому числі пов'язаних із насильством). Однак з 2009 по 2014 року звіти готувалися без деталізації за видами послуг, що унеможлиблює аналіз роботи центрів, які надають допомогу жертвам домашнього насильства. З 2014 року цю форму адміністративних даних скасовано взагалі. Робоча група вважає, що це крок назад, і тому пропонує **поновити використання відповідної форми адміністративних даних, яка допоможе у процесі звітування**.
- ▶ Не існує **офіційних статистичних даних про діяльність кризових центрів**. Закон України «Про попередження насильства в сім'ї» не включає в себе позицію щодо обов'язкового створення кризових центрів. Вони мають створюватися місцевими адміністраціями, але порядок визначення потреби регіону в таких центрах відсутній.
- ▶ Звичайно, інформації, яку Міністерство соціальної політики збирає у вигляді таблиць, необхідно надати статус адміністративної звітності з переліком показників, потрібних для аналізу як фактів фіксації випадків насильства, так і заходів, які застосовуються щодо допомоги жертвам насильства. Робоча група вважає, що потрібно **розробити та в установленому порядку погодити й запровадити форми адміністративних даних, щоб надати можливість на державному рівні здійснювати моніторинг діяльності відповідних закладів щодо фіксації випадків насильства та надання послуг жертвам насильства**. Проект уніфікованої форми адміністративних даних для закладів, що надають послуги жертвам насильства, подається в додатках II та III. При цьому обов'язковими в цій формі будуть такі блоки інформації:
 - блок 1: інформація про органи й установи, які надають загальні та спеціальні соціальні послуги особам, що потерпіли від насильства щодо жінок, зокрема домашнього насильства;
 - блок 2: інформація про споживачів послуг, що дасть можливість визначати масштаби, кількість випадків насильства, обчислити людські та матеріально-технічні ресурси, необхідні для задоволення потреб осіб, які звернулись за послугами;
 - блок 3: інформація про надані послуги.

Зі змісту інформації, представленої в таблицях Міністерства соціальної політики, незрозумілими є джерела насильства: сім'я, заклади освіти, інтернатні заклади, вулиця тощо. Відповідно до наявного нормативно-правового поля, органи внутрішніх справ, органи освіти, охорони здоров'я, центри соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді уповноважені приймати звернення та повідомлення про випадки жорстокого поводження. Необхідною умовою в цьому контексті є збирання інформації за типом і джерелом насильства. Щодо цього інформація відсутня.

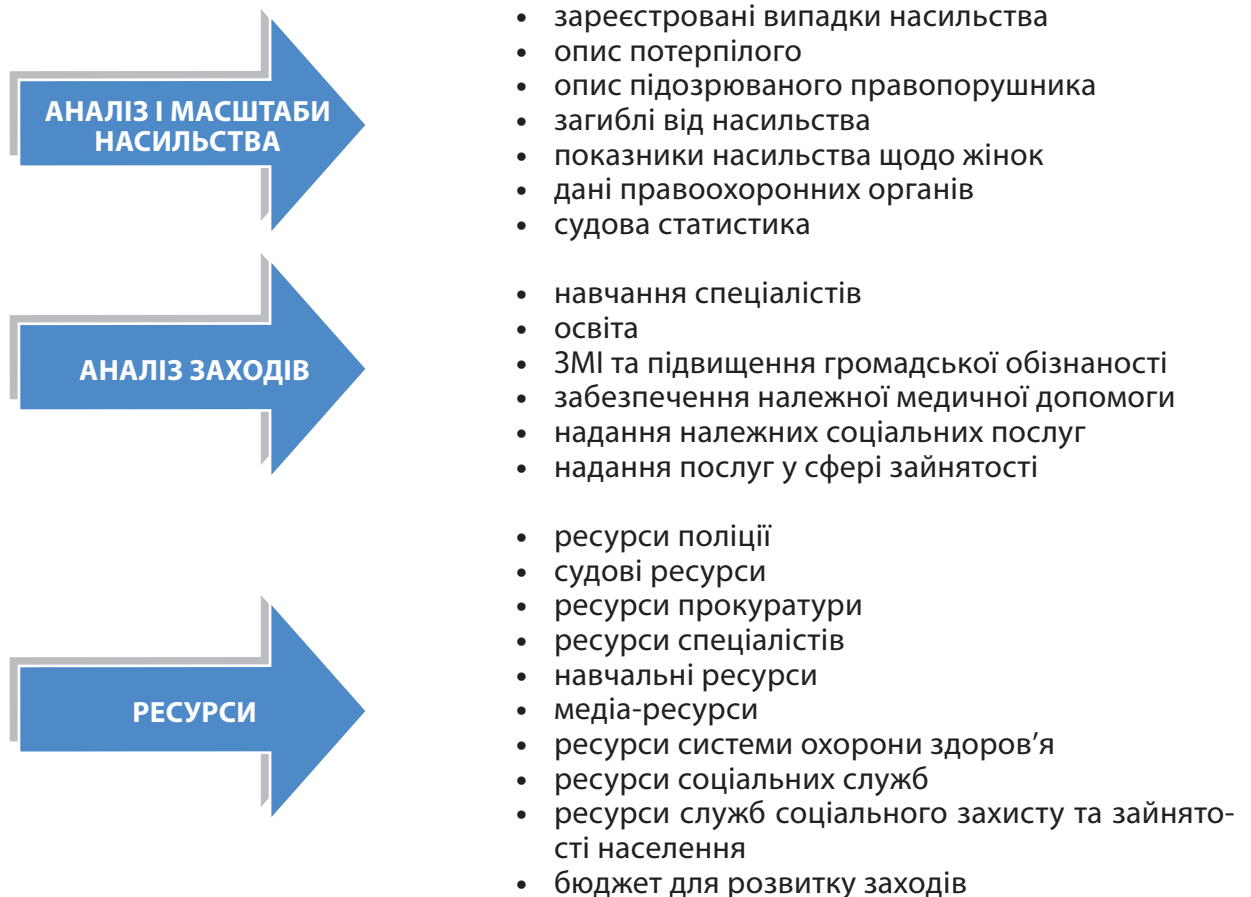
- ▶ Робоча група вважає, що потрібно проводити **періодичні дослідження й опитування населення стосовно домашнього насильства та насильства щодо жінок, а зібрана інформація повинна** бути доступна громадськості, як того вимагає Стамбульська конвенція (стаття 11). Майбутні дослідження насильства щодо жінок мають зосереджуватися на виявленні й описі таких явищ: а) обізнаність громадськості про наявне законодавство стосовно насильства щодо жінок і домашнього насильства; б) знання та здатність розпізнати найпоширеніші форми домашнього насильства (фізичного, сексуального, економічного та психологічного); в) рівень знань компетентних органів і установ, з якими можна зв'язатися, коли потрібна допомога; г) рівень намірів щодо прохання про допомогу у випадках домашнього насильства; д) особистий досвід насильства за статевою ознакою за останні 12 місяців після досягнення 15-річного віку; е) причини, через які жертва не попросила про допомогу; є) стосунок до кривдника (колишній/теперішній чоловік/партнер, батько/вітчим, роботодавець/колега тощо); ж) супутні фактори (алкоголізм/наркоманія тощо); з) співвідношення між фактичним досвідом насильства та певними показниками, як-от місце проживання, область, освіта, соціальний статус тощо; і) зв'язок між проблемами домашнього насильства та довготривалим воєнним конфліктом на сході України.

- Після внесення потрібних змін у законодавство, формування необхідного переліку форм адміністративних даних на основі єдиних методологічних підходів до змісту та визначень показників, наступним етапом є формування наскрізної автоматизованої бази даних щодо жертв насильства та кривдників, їх ідентифікації й руху справ. Це насамперед дасть змогу отримати достовірну та зіставну інформацію впродовж усього руху справи, а не зіставляти наявні незіставні показники у формах адміністративних даних, що не дає об'єктивної картини масштабів такого явища, як домашнє насильство та насильство щодо жінок.

III. Рекомендований перелік мінімальних спільних категорій, потрібних для збору комплексних даних про випадки насильства щодо жінок та домашнього насильства

Для розв'язання проблеми неоднорідності наявних даних щодо домашнього насильства та насильства щодо жінок доцільним є формування відповідної системи показників (переліку мінімальних спільних категорій для збирання даних). Завдяки зведенню деяких показників у єдину систему в Україні можна буде створити відповідну базу даних і постійно її наповнювати актуальною інформацією, що використовуватиметься під час розроблення заходів і політики у сфері протидії домашньому насильству та насильству щодо жінок.

Така система показників повинна складатися з трьох частин, кожна з яких містить конкретні показники: 1) аналіз і масштаби насильства; 2) аналіз ужитих заходів для запобігання та боротьби з насильством щодо жінок і домашнім насильством; 3) наявні ресурси. Наведена нижче схема демонструє зміст і структуру системи.

Звичайно, найважливіше значення в цій структурі має друга частина системи – аналіз заходів, ужитих для запобігання та боротьби з насильством щодо жінок і домашнім насильством, – вони в серці цієї структури. Вона показує, які дані й інформацію про домашнє насильство та насильство щодо жінок повинні збирати різні державні й приватні установи.

Нижче у таблиці наведено перелік спільних категорій даних, які, на думку робочої групи, повинні збирати органи, що працюють із випадками насильства щодо жінок і домашнього насильства.

1. Дані органів внутрішніх справ	Кількість порушених кримінальних проваджень, пов'язаних із домашнім насильством, у тому числі щодо жінок
	Кількість закритих кримінальних проваджень
	Орган, який висунув обвинувачення
	Потерпілий:
	• Відносини з кривдником:
	- немає;
	- член сім'ї;
	- сусід;
	- знайомий;
	- інше
	• соціально-демографічні характеристики потерпілого
	Кривдник:
	• Відносини з потерпілим:
	- чоловік або дружина;
	- колишній чоловік або дружина;
	- партнер;
	- колишній партнер;
	- наречений або наречена;
	- колишній наречений або наречена;
	- інше
• соціально-демографічні характеристики кривдника	
Тип насильства:	
• <i>Фізичне:</i>	
Тілесні ушкодження?	
- Так/ні. Якщо так:	
▶ легкі;	
▶ середньої тяжкості;	
▶ тяжкі;	
▶ особливо тяжкі;	
▶ інвалідність.	
- Так/ні	
• <i>Психологічне</i>	
• <i>Сексуальне:</i>	
Тілесні ушкодження:	
- Так/ні. Якщо так:	
▶ легкі;	
▶ середньої тяжкості;	
▶ тяжкі;	
▶ особливо тяжкі;	
▶ інвалідність.	
- Так/ні	
• <i>Економічне</i>	
Заходи, які реалізувала поліція	
Випадки оперативного втручання в інциденти, що супроводжувалися домашнім насильством та насильством щодо жінок:	
• кількість;	
• дата;	
• місце	
Кількість заходів оперативного реагування на факти домашнього насильства:	
• дата;	
• місце;	
• застосування зброї	

2. Судова статистика	Окрім персональних даних про потерпілого та підозрюваного (дата народження, відносини між ними, громадянство тощо), система показників включає розширену інформацію за такими складовими:
Дані органів внутрішніх справ	<p>Судовий процес:</p> <ul style="list-style-type: none"> • особа чи орган, що повідомили про насильство: потерпілий, родич потерпілого, поліція, медичний заклад, соціальні служби, прокуратура; • тип провадження: термінове, звичайне; • правова допомога потерпілому.
	<p>Захисні приписи:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Тип і термін
	<p>Позбавлення волі</p>
	<p>Закриття провадження:</p> <ul style="list-style-type: none"> • немає доказів вчинення злочину;
	<p>Вирок</p> <ul style="list-style-type: none"> • обвинувальний: <ul style="list-style-type: none"> - суду/палата, що ухвалили вирок; - вид злочину: вбивство, тілесні ушкодження, насильство, погрози тощо; - вид покарання: ув'язнення, громадські роботи, примусова участь у виправних програмах, інші захисні заходи; • виправдувальний
3. Заклади системи охорони здоров'я	<p>Потерпілі від домашнього та гендерно обумовленого насильства – пацієнти закладів системи охорони здоров'я:</p> <ul style="list-style-type: none"> • лікарень; • медичних центрів; • центрів медичної та соціальної реабілітації; • центрів першої медичної допомоги; • центрів планування сім'ї

4. Соціальні служби	Особи, що потерпіли від домашнього та гендерно зумовленого насильства та звернулися до відповідних закладів та центрів: притулки, центри соціально-психологічної допомоги, кризові центри, соціальні центри матері та дитини тощо:
	<ul style="list-style-type: none"> • соціально-демографічні характеристики відвідувачів;
	<ul style="list-style-type: none"> • кількість осіб, що зазнали насильства та звернулись до відповідних територіальних служб за психологічними консультаціями; - кількість наданих консультацій;
	<ul style="list-style-type: none"> • кількість осіб, що звернулись за судовими консультаціями; - кількість наданих консультацій; - соціально-демографічні характеристики відвідувачів;
	<ul style="list-style-type: none"> • кількість осіб, що звернулися по допомогу мобільним чи стаціонарним телефоном: - кількість осіб, що звернулись по допомогу мобільним телефоном; - кількість осіб, що звернулися до силових структур; - кількість осіб, що звернулися до соціальних служб; - соціально-демографічні характеристики тих, хто звернувся
	Особи, що потерпіли від насильства та звернулися по невідкладну допомогу (механізми негайного реагування, онлайн-консультації, гарячі лінії тощо):
	<ul style="list-style-type: none"> • кількість дзвінків за видами невідкладної допомоги;
	<ul style="list-style-type: none"> • соціально-демографічні характеристики осіб, що звернулися по невідкладну допомогу.
	Особи, що звернулися за тимчасовим захистом (центри, притулки тощо):
	<ul style="list-style-type: none"> • кількість відвідувачів центрів тимчасового захисту: - кількість дітей, матері яких звернулися до центрів тимчасового захисту;
	<ul style="list-style-type: none"> • кількість осіб, що звернулися до центрів тимчасового захисту за типами центрів: - притулки; - центри соціально-психологічної допомоги; - кризові центри; - соціальні центри матері та дитини; - інше;
	<ul style="list-style-type: none"> • середній час перебування в центрах тимчасового захисту;
	<ul style="list-style-type: none"> • кількість звернень про надання тимчасового захисту;
	<ul style="list-style-type: none"> • кількість відмов;
	<ul style="list-style-type: none"> • кількість відвідувачів;
<ul style="list-style-type: none"> • соціально-демографічні характеристики відвідувачів; 	
<ul style="list-style-type: none"> • види наданої допомоги 	

5. Особи, що загинули внаслідок домашнього та гендерно зумовленого насильства	Особи, що загинули внаслідок насильства:
	• кількість загиблих;
	• соціально-демографічні характеристики: - потерпілих; - кривдників;
	• факти прояву агресії
	• відносини з кривдником: - проживають спільно/окремо; - пара переживає кризу;
	• попередні випадки звернення по допомогу: - засудження; - захисні заходи; - соціальні послуги; - юридичні послуги; - медичні послуги; - консультативна допомога мобільним або стаціонарним телефоном; - інше
	Члени родини, що загинули внаслідок насильства:
	• кількість загиблих
	• соціально-демографічні характеристики: - потерпілих; - кривдників;
	• факти прояву агресії; • відносини з кривдником; • відносини з потерпілим;
• попередні випадки звернення по допомогу: - засудження; - захисні заходи; - соціальні послуги; - юридичні послуги; - медичні послуги; - консультативна допомога мобільним або стаціонарним телефоном; - інше.	

Таблиця нижче містить перелік показників, які різні установи повинні взяти до уваги, збираючи дані про домашнє насильство. Як уже зазначалось, зібрані дані повинні розподілятися за ознакою статі, віку, типу насильства й типу відносин між кривдником і потерпілим.

Мінімум даних, що повинні збирати різні установи про випадки домашнього насильства

Державний орган	Дані, які повинні реєструватися
Органи внутрішніх справ	Чи кваліфіковано випадок як домашнє насильство Стать кривдника та жертви Вік кривдника та жертви Характер стосунків між кривдником і жертвою Характер вчиненого насильства (відповідно до Кримінального кодексу) Результат: чи проводилося розслідування, чи заарештовано підозрюваного, чи передано справу в орган досудового розслідування (прокуратура)
Генеральна прокуратура	Чи кваліфіковано випадок як домашнє насильство Стать кривдника та жертви Вік кривдника та жертви Характер стосунків між кривдником і жертвою Характер вчиненого насильства (відповідно до Кримінального кодексу) Результат: чи знято звинувачення, чи передано справу до суду тощо
Суди першої інстанції	Чи кваліфіковано випадок як домашнє насильство Стать кривдника та жертви Вік кривдника та жертви Характер стосунків між кривдником і жертвою Характер вчиненого насильства (відповідно до Кримінального кодексу) Результат: чи визнано підозрюваного винним, чи ухвалено вирок і який саме (відповідно до чинного законодавства з урахуванням змін, про які йдеться нижче)
Експертиза зі встановлення причин смерті	Чи визнано причиною смерті домашнє насильство Стать кривдника та жертви Вік кривдника та жертви Характер стосунків між кривдником і жертвою Характер вчиненого насильства (відповідно до списку кодів Міжнародного класифікатора хвороб та причин смерті)
Служби охорони здоров'я	Стать кривдника та жертви Вік кривдника та жертви Характер стосунків між кривдником і жертвою Характер вчиненого насильства (відповідно до списку кодів Міжнародного класифікатора хвороб та причин смерті)
Соціальні служби	Стать кривдника та жертви Вік кривдника та жертви Характер стосунків між кривдником і жертвою Характер вчиненого насильства

IV. Міркування робочої групи щодо проекту Закону «Про запобігання та протидію домашньому насильству»

Проект рекомендацій, представлених у цьому звіті, підготовлено з урахуванням норм чинного нормативно-правового поля.

У разі внесення змін до законодавства, а саме до Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству», у цей звіт необхідно буде внести зазначені нижче зміни.

1. Дія законодавства України про запобігання та протидію домашньому насильству поширюється на осіб, які перебувають або перебували в сімейних чи близьких до сімейних відносинах незалежно від факту спільного проживання, до яких належать:

- ▶ подружжя;
- ▶ колишнє подружжя;
- ▶ особи, які спільно проживають чи проживали однією сім'єю, але не перебувають або не перебували у шлюбі;
- ▶ особи, які перебувають чи перебували у близьких особистих стосунках інтимного характеру;
- ▶ особи, які мають спільну дитину (дітей);
- ▶ батьки (мати, батько) і дитина (діти);
- ▶ дід (бабуся) і внук (внучка);
- ▶ вітчим (мачуха) і пасинок (пасербиця);
- ▶ брати та сестри, у тому числі зведені;
- ▶ опікуни, піклувальники й особи, які перебувають або перебували під опікою, піклуванням;
- ▶ прийомні батьки, батьки-вихователі, патронатні вихователі та прийомні діти, діти-вихованці, діти, які проживають у сім'ях патронатних вихователів.

Отже, у звіті (у частині представленої системи показників) і у формах адміністративних даних потрібно перелік типів стосунків узгодити із новим Законом (у Проекті 2 форми адміністративних даних уже наведено новий перелік типів стосунків).

2. У проекті Закону визначені такі заклади допомоги особам, які постраждали від домашнього насильства:

«До загальних закладів допомоги постраждалим особам належать:

- ▶ центри соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді;
- ▶ притулки для дітей;
- ▶ центри соціально-психологічної реабілітації дітей;
- ▶ соціально-реабілітаційні центри (дитячі містечка);
- ▶ центри соціально-психологічної допомоги;
- ▶ центри медико-соціальної реабілітації осіб, які постраждали від домашнього насильства;
- ▶ територіальні центри соціального обслуговування;
- ▶ установи та навчальні заклади системи освіти;
- ▶ установи та заклади охорони здоров'я;
- ▶ інші заклади, установи чи організації, які здійснюють надання соціальних послуг постраждалим особам.

До спеціалізованих закладів допомоги постраждалим особам належать притулки для постраждалих, а також інші заклади, установи чи організації, що призначені виключно для осіб, які постраждали від домашнього насильства».

Відповідно, **нову форму адміністративних даних потрібно буде розповсюдити на ці заклади з метою отримання повної й об'єктивної картини щодо діяльності таких установ у частині надання соціальних послуг та іншої допомоги постраждалим від насильства та проходження програм кривдниками.**

3. У новому Законі визначено напрями допомоги особам, які постраждали від насильства:

- ▶ «надання постраждалій особі інформації про її права та можливості їх реалізації зрозумілою їй мовою або через перекладача чи залучену третю особу, яка володіє мовою;
- ▶ забезпечення доступу до закладів допомоги постраждалим особам для отримання соціальних послуг;

- ▶ надання в разі необхідності тимчасового притулку для безпечного розміщення постраждалих осіб, передусім жінок і їхніх дітей;
- ▶ забезпечення доступу постраждалим особам до правосуддя та інших механізмів юридичного захисту, у тому числі шляхом надання безоплатної правової допомоги;
- ▶ запровадження цілодобових безоплатних «гарячих» ліній допомоги для надання кваліфікованих конфіденційних консультацій у випадках вчинення домашнього насильства».

Відповідно, їх також потрібно буде відобразити в новій формі адміністративних даних.

4. Також удосконалено перелік спеціальних заходів із протидії домашньому насильству:

«До спеціальних заходів із протидії домашньому насильству належать:

- ▶ терміновий заборонний припис щодо особи, яка вчинила домашнє насильство (компетенція органів внутрішніх справ);
- ▶ обмежувальний припис щодо особи, яка вчинила домашнє насильство (компетенція судів);
- ▶ взяття на профілактичний облік осіб, які вчинили домашнє насильство, і проведення з ними профілактичної роботи (компетенція органів внутрішніх справ);
- ▶ направлення особи, яка вчинила домашнє насильство, на проходження програми для кривдників (компетенція органів внутрішніх справ і судів)».

Відповідно, у форми адміністративних даних необхідно буде внести необхідні зміни (у Проекті 2 форми адміністративних даних відповідні зміни вже зроблено).

ДОДАТОК I

А) Позиція Міністерства внутрішніх справ

1. Чинна система обліку даних, що використовується МВС (щомісячні відомчі відомості щодо виконання Закону України «Про попередження насильства в сім'ї» 1НС-ОВС), має такі недоліки:

- ▶ у відомостях не передбачено відображення характеру стосунків кривдника та жертви;
- ▶ не передбачено відображення результатів розслідування у кримінальному провадженні (у разі вчинення агресором кримінального правопорушення, що належить до компетенції ОВС);
- ▶ відомості містять аналітичний зміст і не дають інформації про персональні дані жертви або агресора й інші дані про вжиті поліцією заходи індивідуального характеру у зв'язку з учиненням домашнього насильства;
- ▶ автоматизований доступ до звіту 1НС-ОВС доступний лише працівникам Міністерства внутрішніх справ. Інші суб'єкти, які здійснюють заходи щодо запобігання та протидії домашньому насильству, у тому числі центральний орган виконавчої влади, що провадить державну політику в цій сфері (Мінсоцполітики), доступу до нього не мають.

2. Ключовим позитивним моментом іспанського досвіду, який, на нашу думку, доцільно врахувати під час розробки рекомендацій щодо вдосконалення статистичної звітності у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, є впровадження так званого «Протоколу обліку випадків домашнього насильства». Його перша частина містить персональні дані жертви та (або) кривдника. Передбачена в ній інформація є однаковою й обов'язковою для заповнення всіма суб'єктами, які здійснюють заходи щодо запобігання та протидії домашньому насильству, у тому числі неурядовими.

Інші відомості містять інформацію про кожний окремий суб'єкт відповідно до їхнього виду діяльності та функціональних обов'язків.

Відомості від кожного суб'єкта потрапляють до електронної бази даних Обсерваторії з протидії домашньому та гендерному насильству Вищої ради юстиції країни.

Така можливість в Україні з'явиться виключно в разі запровадження єдиної персоналізованої системи обліку випадків домашнього насильства.

Б) Позиція Генеральної прокуратури

З набранням чинності нового Кримінального процесуального кодексу України (з 20.11.2012 р.) облік даних про кримінальні правопорушення, осіб, які їх вчинили, і формування офіційної звітності про злочинність у нашій державі здійснюються органами прокуратури.

З цього часу Генеральна прокуратура України забезпечує ведення Єдиного реєстру досудових розслідувань (далі – Реєстр) усіма органами досудового розслідування.

Реєстр допомагає узагальнювати дані інформаційних систем органів внутрішніх справ і судів. До Реєстру вноситься інформація про результати кримінального провадження, осіб, які вчинили кримінальні правопорушення, і потерпілих від злочину. У Реєстрі відображаються основні процесуальні дії та накопичуються електронні копії документів від початку кримінального провадження до направлення його до суду.

На сьогодні законодавством України не передбачено окремого складу злочину, пов'язаного з насильством у сім'ї. Ці діяння кваліфікуються за статтями Кримінального кодексу України, зокрема 115 (умисне вбивство), 121 (умисне тяжке тілесне ушкодження), 122 (умисне тілесне ушкодження середньої тяжкості), 125 (умисне легке тілесне ушкодження), 126 (побої і мордування), 129 (погроза вбивством).

Ураховуючи актуальність питання щодо запобігання насильства в сім'ї, зважаючи на установленний у державі порядок кваліфікації таких правопорушень, у **Єдиному реєстрі досудових розслідувань передбачено окремі поля, за допомогою яких можна виокремити інформацію про злочини, пов'язані з домашнім насильством, осіб, що їх вчинили, і потерпілих.**

Зокрема, у картках первинного обліку «Правопорушник» і «Правопорушення» в полі «Мотиви правопорушення» поряд з іншими причинами (корисливі, хуліганські, помста, національна чи релігійна нетерпимість, корупційні) відображаються дані про те, що злочин пов'язаний із насильством у сім'ї.

Крім того, у картці «Правопорушення» виокремлюються відомості про види насильства (фізичне, сексуальне, психологічне, економічне), а також взаємовідносини між кривдником і жертвою (батьки, діти, опікуни, усиновителі, піклувальники, інші особи, які схильні до вчинення насильства в сім'ї).

У цій електронній картці на вкладці «Потерпілі» передбачено можливість виокремлення даних про жертв насильства в сім'ї.

Ці дані заповнюються реєстраторами (слідчими органів досудового розслідування, прокурорами) під час внесення до інформаційної системи відомостей про кримінальне правопорушення.

Разом із тим слід зазначити, що ці поля не є обов'язковими для заповнення, а відтак повнота та об'єктивність таких відомостей залежить від добросовісності реєстратора.

При заповненні зазначених даних використовуються норми чинного національного законодавства, яким врегульовано правові аспекти насилля в сім'ї, зокрема, Кримінального, Сімейного кодексів України та Закону України «Про попередження насильства в сім'ї».

Функціональні можливості Єдиного реєстру досудових розслідувань із використанням зазначених реквізитів дають можливість здійснити відбір інформації про правопорушення, пов'язані з насильством в сім'ї, осіб, що їх вчинили та потерпілих, починаючи з моменту реєстрації злочину в системі до набрання чинності рішенням суду в кримінальному провадженні.

Таким чином, **за допомогою генератора запитів можна отримати інформацію про:**

- ▶ час і дату надходження заяви про вчинення кримінального правопорушення;
- ▶ прізвище, ім'я, по батькові потерпілого (заявника);
- ▶ час і дату вчинення злочину;
- ▶ місце вчинення злочину (область, місто (село, селище), громадське місце);
- ▶ фабулу (короткий опис об'єкта, обставин, наслідків злочину);
- ▶ вид насильства (фізичного, сексуального, психологічного, економічного характеру);
- ▶ взаємовідносини між кривдником і жертвою (батьки, діти, опікуни, усиновителі, піклувальники, інші особи, які схильні до вчинення насильства в сім'ї);

- ▶ знаряддя та засоби вчинення кримінального правопорушення (нанесення тілесних ушкоджень, знущання, удушення, утоплення, завдання вогнепального поранення);
- ▶ результати досудового розслідування;
- ▶ відомості про набрання чинності судовим рішенням;
- ▶ відомості про осіб, які здійснюють досудове розслідування у провадженні, а також прокурорів, які здійснюють процесуальне керівництво в ньому.

Крім того, в системі існує можливість відфільтрувати окремі дані про осіб, що вчинили кримінальне правопорушення чи підозрюються в його вчиненні (обліковуються з моменту оголошення особи про підозру). Зокрема, такі:

- ▶ прізвище, ім'я, по батькові правопорушника;
- ▶ реєстраційний номер картки платника податків;
- ▶ дата та місце народження, адресу реєстрації кривдника;
- ▶ країна громадянства та підстава перебування на території держави (біженець, нелегальний мігрант, особа без громадянства);
- ▶ дата початку досудового розслідування щодо особи;
- ▶ вжиті заходи забезпечення кримінального провадження, у тому числі запобіжні заходи;
- ▶ дата складання та вручення повідомлення про підозру;
- ▶ кваліфікація злочину;
- ▶ вік;
- ▶ освіта;
- ▶ вид занять, службове становище;
- ▶ мотиви злочину;
- ▶ стан, у якому скоєно злочин (у стані алкогольного, наркотичного, токсичного, психотропного сп'яніння; алкоголіком, токсикоманом, наркоманом);
- ▶ інформація про попередню судимість;
- ▶ інформація про перебування особи на оперативному, спеціальному обліку, обліку в наркологічному, психоневрологічному диспансерах;
- ▶ результат досудового розслідування щодо особи;
- ▶ відомості про набрання чинності судовим рішенням у провадженні стосовно особи.

Також в системі існує можливість генерувати дані про потерпілих від злочину осіб, а саме про:

- ▶ їхню кількість, зокрема жертв, що загинули;
- ▶ країну їхнього громадянства та підставу перебування на території держави;
- ▶ вид занять, службове становище;
- ▶ інвалідність;
- ▶ вік.

Частина вищезгаданих відомостей узагальнюється в адміністративній звітності «Єдиний звіт про кримінальні правопорушення» за формою № 1, яка щомісячно автоматично формується із відомостей, внесених користувачами до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

Зокрема, у звіті містяться дані про кількість зареєстрованих злочинів, пов'язаних із насильством у сім'ї, результати їх розслідування, а також число потерпілих від них осіб, у тому числі жінок і дітей.

Таким чином, запроваджений в Україні порядок обліку дає можливість відслідкувати інформацію про кримінальні правопорушення, пов'язані з насильством у сім'ї з моменту реєстрації заяви про злочин до набрання чинності судовим рішенням стосовно правопорушника.

Можливості щодо інтегрування даних між Реєстром та інформаційними базами органів внутрішніх справ і судів сприяють оперативному поновленню інформації щодо притягнення осіб у цих провадженнях до кримінальної відповідальності та судимості.

*Разом із тим в Україні на сьогодні існує така ж проблема, як і в багатьох країнах Європи: **наявна інформація про злочинність не забезпечує повноти даних про потерпілих осіб, а також про відносини між правопорушником і потерпілим.***

З цією метою Генеральною прокуратурою ініційовано внесення змін щодо доповнення електронних карток інформацією про взаємовідносини між кривдником і жертвою (чоловік, дружина, сексуальний партнер, колишній чоловік чи дружина, колишній партнер, родич).

Крім того, вивчається питання вдосконалення порядку збору інформації про потерпілих осіб, зокрема в частині внесення анкетних даних.

Тому, в контексті вищезазначеного, необхідно внести зміни, насамперед у форму № 1-НС «Звіт про результати роботи підрозділів органів внутрішніх справ із протидії насильству в сім'ї» в частині доповнення якісними показниками:

- ▶ вік;
- ▶ стать;
- ▶ тип стосунків між жертвою та кривдником;
- ▶ вид насильства (фізичного, сексуального, психологічного, економічного характеру);
- ▶ повторність вчинення насильства.

Крім того, необхідно поновити цю форму як форму адміністративних даних і затвердити її в установленому чинним законодавством порядку. У подальшому, за умови внесення змін у кримінальне законодавство, відповідну інформацію потрібно внести й у форми Генеральної прокуратури та Державної судової адміністрації. Це, у свою чергу, дасть змогу запровадити збір необхідної інформації саме за тими мінімальними вимогами до збору даних, про які йшлося вище. У Додатках це представлено у схематичному вигляді.

У межах рекомендацій слід передбачити такі заходи:

- ▶ встановлення обміну даними між Міністерством внутрішніх справ та Державною судовою адміністрацією щодо результатів розгляду справ про адміністративні правопорушення;
- ▶ удосконалення інформаційної картки особи, стосовно якої розглядається кримінальне провадження щодо домашнього насильства та насильства щодо жінок.

В) Позиція Міністерства соціальної політики

Огляд проблем щодо невідповідності чинної системи обліку даних, що використовується Мінсоцполітики, вимогам Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами (Стамбульська конвенція).

Міністерством соціальної політики України, як спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань попередження насильства в сім'ї, здійснюється збір і узагальнення статистичних даних із цього питання відповідно до:

- ▶ Інструкції щодо порядку взаємодії структурних підрозділів відповідальних за реалізацію державної політики щодо попередження насильства в сім'ї, служб у справах дітей, центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді й відповідальних підрозділів органів внутрішніх справ із питань здійснення заходів із попередження насильства в сім'ї, затвердженої спільним наказом Міністерства сім'ї, молоді та спорту й МВС від 07.09.2009 №3131/386;
- ▶ Листа Мінсоцполітики від 24.04.2014 № 1305/0/205-14/57 здійснюється узагальнення інформації про кількість сімей, в яких вчиняється насильство, та впровадження корекційних програм для осіб, які його вчиняють;
- ▶ Листа Мінсоцполітики від 08.12.2014р. № 103/56/235-14, здійснюється узагальнення інформації про споживачів послуг (сімей із дітьми/осіб) і результати роботи центрів соціально-психологічної допомоги.

Міністерством щоквартально здійснюється аналіз результатів діяльності суб'єктів, до компетенції яких належить реалізація державної політики щодо попередження насильства в сім'ї та готується інформаційно-аналітична довідка про стан реалізації державної політики з цього питання.

Однак існує неузгодженість у наданні статистичної звітності через відсутність належної взаємодії органів і установ, на які покладено функції щодо своєчасного інформування про факти насильства в сім'ї та проведення профілактичних заходів.

Крім того, зазначені статистичні дані, які узагальнюються в Мінсоцполітики, є відомчою інформацією та не подаються до Держстату.

Ураховуючи, що у 2011 році Україна стала 17-ю державою, яка підписала Конвенцію Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами (Стамбульська конвенція), а стаття 11 Конвенції вимагає, щоб збір статистичних даних здійснювався за відповідними категоріями та містив дані про всі випадки насильства, які підпадають під сферу її застосування.

Міністерством проводиться робота щодо підготовки до ратифікації Стамбульської конвенції та імплементації її положень на національному рівні, що дасть змогу створити ефективну систему збору даних про випадки насильства стосовно жінок та домашнього насильства, оскільки статистичні дані, які узагальнюються в Мінсоцполітики, не відповідають вимогам Конвенції.

Ключові позитивні елементи іспанського досвіду щодо вдосконалення статистичної звітності у сфері насильства стосовно жінок та домашнього насильства.

Ключовим позитивним моментом іспанського досвіду, який, на нашу думку, доцільно врахувати під час розробки рекомендацій щодо вдосконалення статистичної звітності у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, є ознайомлення з практичною роботою відповідних структур, методологією збирання й обробки статистичних даних про випадки домашнього насильства, а також надання допомоги жертвам такого насильства.

В Іспанії Центральний реєстр захисту жертв домашнього та гендерно зумовленого насильства містить потрібні адміністративні дані. Реєстр зберігається в Міністерстві юстиції. Реєстр містить інформацію про жертв, звинувачену особу, склад злочину, місцезнаходження та проміжні заходи (наприклад, охоронний судовий наказ) і остаточні рішення суду.

Зазначена інформація подається до Національного інституту статистики від інших установ і організацій, до компетенції яких належить питання запобігання насильству стосовно жінок та домашньому насильству.

У кожній автономній області Королівства Іспанія створено спеціальні підрозділи поліції, які займаються виключно справами, пов'язаними з домашнім насильством та насильством над дітьми. Зазначені підрозділи забезпечують необхідний захист жертвам і здійснюють відповідні заходи із запобігання та протидії такому насильству. Крім цього, поліція здійснює подальший супровід такої сім'ї.

Під час навчального візиту в Іспанію учасників делегації було ознайомлено з роботою єдиної електронної бази Sistema VioGen. Це система ресурсів державних установ та інформації про випадки гендерно зумовленого насильства. Електронна база розроблена та впроваджена національною поліцією Королівства Іспанія. Зазначена система містить вичерпну інформацію про осіб, які постраждали від домашнього насильства, й осіб, які вчинили таке насильство.

Під час внесення інформації про випадок насильства та його учасників представниками поліції заповнюються два протоколи:

- ▶ VPR – при першому зверненні особи, яка постраждала від насильства, поліцейськими вносяться загальні дані, визначається рівень ризику та встановлюються, за необхідністю, поліцейські приписи;
- ▶ VPER – поліцією здійснюється оцінка ризику ситуації та подальший контроль.

Участь у навчальному візиті в Іспанію дала можливість ознайомитись з ефективними підходами та передовими методами збирання й обробки статистичних даних про випадки насильства стосовно жінок та домашнього насильства, а також позитивним міжнародним досвідом, який у майбутньому спрямовуватиметься для подальшої реалізації державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству та розробки методології збору інформації про випадки такого насильства.

ДОДАТОК ІІ: ПРОЕКТ 1 (РОЗРОБЛЕНО ВІДПОВІДНО ДО ЧИННОГО ЗАКОНОДАВСТВА)

Звітність № _____

Звіт закладу, в якому отримують допомогу особи, які постраждали від насильства за _____ квартал 20____ року

Подають	Термін подання	Форма № (квартальна) ЗАТВЕРДЖЕНО
<p>Заклади, в яких отримують допомогу особи, які постраждали від насильства (притулки, центри соціально-психологічної допомоги, кризові центри, соціальні центри матері та дитини тощо), – структурним підрозділам Міністерства соціальної політики обласних і Київської міської державних адміністрацій</p>	не пізніше 10-го числа після звітного періоду	Наказ Міністерства соціальної політики України _____ 2015 року
<p>Структурні підрозділи Міністерства соціальної політики обласних і Київської міської державних адміністрацій подають зведений звіт по регіону: - Міністерству соціальної політики України; - головним управлінням статистики в областях, м. Києві</p>	не пізніше 20-го числа після звітного періоду	№ _____ за погодженням з Держстатом
Міністерство соціальної політики України – зведений звіт по Україні та регіонах Державній службі статистики України	не пізніше 25 числа після звітного періоду	
Респондент:		
Найменування: _____		
Місцезнаходження (юридична адреса): _____ _____ _____ (поштовий індекс, область, район, населений пункт, вулиця/провулок, площа тощо, № будинку/корпусу, № квартири/офісу)		

1. Рух контингенту закладу

№ рядка	Показник	Планова місткість закладу (місць)	Кількість осіб на початок звітного періоду	Прийнято за звітний період	Вибуло за звітний період	Кількість осіб на кінець звітного періоду	з них за віком:										
							до 13 включно	14-15	16-17	18-28	29-39	40-54	55-59	60 і більше			
01	Усього																
02	У т. ч. жінки із загальної кількості за категоріями:	х															
03	випускники інтернатних закладів із числа дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування	х															
04	У т. ч. жінки	х															
05	особи, які звільнились із місць позбавлення волі	х															
06	У т. ч. жінки	х															
07	особи, які постраждали від насильства	х															
08	У т. ч. жінки	х															
09	жертви торгівлі людьми	х															
10	У т. ч. жінки	х															
11	особи, які постраждали від стихійного лиха	х															
12	У т. ч. жінки	х															
13	біженці	х															
14	У т. ч. жінки	х															
15	інші	х															
16	із загальної кількості діти:	х															
17	дівчатка	х															
18	хлопчики	х															

2. Послуги, що були надані клієнтам закладу, за видами

Види послуг	№ рядка	Надано послуг, одиниць
Усього надано послуг у тому числі:	01	
Психологічні консультації	02	
Захист від кривдника	03	
Допомога в медичному обстеженні	04	
Допомога одягом, взуттям, інша гуманітарна допомога	05	
Встановлення/відновлення позитивних соціальних зв'язків	06	
Навчання практичним навичкам догляду та виховання дитини	07	
Налагодження позитивних стосунків із родичами	08	
Допомога у вирішенні житлової проблеми	09	
Допомога у влаштуванні на роботу	10	
Оформлення державної соціальної допомоги	11	
Допомога в оформленні документів	12	
Юридичні консультації	13	
Послуги щодо отримання реєстрації	14	
Допомога у влаштуванні на навчання	15	
Інше	16	

3. Послуги, що були надані особам, які постраждали від насильства, за типами насильства

№ рядка	Види послуг	Усього	у тому числі за типами насильства			
			фізичне	сексуальне	психологічне	економічне
01	Кількість осіб, що звернулись за психологічними консультаціями					
02	Кількість наданих психологічних консультацій					
03	Кількість осіб, що звернулись за юридичними консультаціями					
04	Кількість наданих юридичних консультацій					
05	Кількість осіб, що звернулись за тимчасовим захистом					
06	Кількість осіб, які отримали тимчасовий захист					
07	Кількість осіб, що звернулись повторно					

4. Кількість клієнтів-кривдників

№ рядка	Усього осіб за звітний період	у тому числі за віком							
		до 13 включно	14-15	16-17	18-28	40-54	55-59	60 і більше	
01	Усього клієнтів-кривдників								
02	у тому числі чоловіки із загальної кількості за типом стосунків із жертвами:								
03	чоловік (дружина)								
04	колишній чоловік (дружина)								
05	партнер								
06	колишній партнер								
07	член родини (батьки, діти)								
08	друзі, знайомі								
09	Інше								

5. Заходи, ужиті до кривдників

№ рядка	Заходи	Усього одиниць
01	Кількість профілактичних бесід, проведених міліціонером	
02	Кількість профілактичних бесід, проведених працівником служби у справах дітей	
03	Кількість поставлених на облік поліцією за вчинення насильства в сім'ї	
04	Кількість винесених попереджень про неприпустимість вчинення насильства в сім'ї	
05	Кількість винесених захисних приписів	
06	Кількість визначених адміністративних правопорушень (відповідно до ст. 173-2 Кодексу України про адміністративні порушення)	
07	Кількість проходжень корекційних програм згідно з направленням	

6. Персонал закладу

№ рядка	Категорії працівників	Усього осіб
01	Усього штатних працівників	
	У тому числі:	
02	Соціальні педагоги	
03	Соціальні працівники	
04	Психологи	
05	Юристи	
06	Адміністративний персонал	
07	Інше	

(П.І.Б.)

(Місце підпису керівника (власника) і/або осіб, відповідальних за заповнення форми звітності)

телефон: _____ факс: _____ електронна пошта: _____

ДОДАТОК III: ПРОЕКТ 2 (У РАЗІ ВНЕСЕННЯ ЗМІН У ЗАКОНОДАВСТВО)

Звітність № _____

Звіт закладу, в якому отримують допомогу особи, які постраждали від насильства
за _____ квартал 20__ року

Подають	Термін подання	Форма № _____ (квартальна)
<p>Загальні та спеціалізовані заклади, які надають допомогу особам, що постраждали від насильства (притулки, центри соціально-психологічної допомоги, кризові центри, соціальні центри матері та дитини тощо), – структурним підрозділам Міністерства соціальної політики обласних і Київської міської державних адміністрацій</p>	не пізніше 10-го числа після звітного періоду	ЗТВЕРДЖЕНО
<p>Структурні підрозділи Міністерства соціальної політики обласних і Київської міської державних адміністрацій подають зведений звіт по регіону:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Міністерству соціальної політики України; - головним управлінням статистики в областях, м. Києві. 	не пізніше 20-го числа після звітного періоду	Наказ Міністерства соціальної політики України _____ 2015 року № _____
Міністерство соціальної політики України повинно надсилати зведений звіт по Україні та регіонах Державній службі статистики України.	не пізніше 25 числа після звітного періоду	за погодженням з Держстатом
Респондент:		
Найменування: _____		
Місцезнаходження (юридична адреса): _____ _____ (поштовий індекс, область, район, населений пункт, вулиця/провулок, площа тощо, № будинку/корпусу, № квартири/офісу)		

1. Рух контингенту закладу

№ рядка	Показник	Планова місткість закладу (місяць)	Кількість осіб на початок звітного періоду	Прийнято за звітний період	Вибуло за звітний період	Кількість осіб на кінець звітного періоду	з них за віком:										
							до 13 включно	14-15	16-17	18-28	29-39	40-54	55-59	60 і більше			
01	Усього																
02	У т. ч. жінки	x															
	Із загальної кількості за категоріями:	x															
03	випускники інтернатних закладів із числа дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування	x															
04	У т. ч. жінки	x															
05	особи, які звільнилися із місць позбавлення волі	x															
06	У т. ч. жінки	x															
07	особи, які постраждали від насильства	x															
08	У т. ч. жінки	x															
09	жертви торгівлі людьми	x															
10	У т. ч. жінки	x															
11	особи, які постраждали від стихійного лиха	x															
12	У т. ч. жінки	x															
13	біженці	x															
14	У т. ч. жінки	x															
15	інші	x															
16	Із загальної кількості діти:	x															
17	дівчатка	x															
18	хлопчики	x															

2. Послуги, що були надані клієнтам закладу, за видами

Види послуг	№ рядка	Надано послуг, одиниць
Усього надано послуг у тому числі:	01	
Психологічні консультації	02	
Захист від кривдника	03	
Допомога в медичному обстеженні	04	
Допомога одягом, взуттям, інша гуманітарна допомога	05	
Встановлення/відновлення позитивних соціальних зв'язків	06	
Навчання практичним навичкам догляду та виховання дитини	07	
Налагодження позитивних стосунків із родичами	08	
Допомога у вирішенні житлової проблеми	09	
Допомога у влаштуванні на роботу	10	
Оформлення державної соціальної допомоги	11	
Допомога в оформленні документів	12	
Юридичні консультації	13	
Послуги щодо отримання реєстрації	14	
Допомога у влаштуванні на навчання	15	
Інше	16	

3. Послуги, що були надані особам, які постраждали від насильства, за типами насильства

№ рядка	Види послуг	Усього	у тому числі за типами насильства			
			фізичне	сексуальне	психологічне	економічне
01	Кількість осіб, що звернулись за психологічною допомогою					
02	Кількість наданих психологічних консультацій					
03	Кількість осіб, що звернулись за юридичними консультаціями					
04	Кількість наданих юридичних консультацій					
05	Кількість осіб, що звернулись за медичною допомогою					
06	Кількість наданих медичних послуг					
07	Кількість осіб, що звернулись за тимчасовим захистом					
08	Кількість осіб, які отримали тимчасовий захист					
09	Кількість осіб, що звернулись повторно					

4. Кількість клієнтів-кривдників

№ рядка	Усього клієнтів-кривдників	Усього осіб за звітний період	у тому числі за віком									
			до 13 включно	14-15	16-17	18-28	до 13 включно	40-54	55-59	60 і більше		
01	Усього клієнтів-кривдників											
02	у тому числі чоловіки											
	із загальної кількості за типом стосунків із жертвами:											
03	чоловік (дружина)											
04	колишній чоловік (дружина)											
05	партнер											
06	колишній партнер											
07	особа, яка проживає разом з іншою особою, але не перебуває з нею у шлюбі											
08	особа, яка перебуває або перебувала у близьких особистих стосунках інтимного характеру											
09	мають спільну дитину											
10	батько (мати)											
11	дитина											
12	дід (бабуся)											
13	онук (онучка)											
14	брат (сестра)											
15	Інше											

5. Заходи, ужиті до кривдників

№ рядка	Заходи	Усього оди-ниць
01	Кількість винесених органами внутрішніх справ термінових заборонних приписів	
02	Кількість винесених захисних приписів	
03	Кількість поставлених на профілактичний облік органами внутрішніх справ осіб за вчинення насильства в сім'ї	
04	Кількість застосованих корекційних програм за направленням	
05	Кількість визначених адміністративних правопорушень (відповідно до ст. 173-2 Кодексу України про адміністративні порушення)	

6. Персонал закладу

№ рядка	Категорії працівників	Усього осіб
01	Усього штатних працівників	
	у тому числі:	
02	Соціальні педагоги	
03	Соціальні працівники	
04	Психологи	
05	Юристи	
06	Адміністративний персонал	
07	Інше	

(Місце підпису керівника (власника) і/або осіб, відповідальних за заповнення форми звітності) _____ (П.І.Б.)

телефон: _____ факс: _____ електронна пошта: _____